

for Spørgsmaalet om Flensborg, vil man forstaa, at der ikke foreligger nogen Illoyalitet overfor Ministeren fra min Side, men at mine Udtalelser er dikterede af en inderlig Trang til at faa denne Lovgivning fremmet snarest.

J. Oskar Andersen: Da jeg forleden Dag havde Ordet, fremdrog jeg bl. a. det alvorlige Spørgsmaal, som rejser sig paa Grund af den synkende Moralitet, navnlig blandt de kvindelige unge. Der er sikkert mange her i Tinget, der med mig deler Betænelighederne med Hensyn til de Forhold, der har lagt sig for Dagen paa en saa sørgelig Maade herhjemme i vort Folk. Der er ogsaa fremkommet Udtalelser derom fra enkelte Medlemmer. Jeg minder om de Udtalelser, der er faldet under denne Forhandling fra det ærede Medlem fra Nørresundby (Kirk) og tidligere Udtalelser af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup). Spørgsmaalet synes imidlertid ikke i mindste Maade at interessere Regeringen. Det kan være forstaaeligt, at der kan være Tvivl om de rette Midler mod disse uheldige Forhold; men vi, der ser Hovedaarsagen til Fordærvelsen i Ringeagten for Kristendommen og det religiøse Liv overhovedet og mener, at Forklaringen ligger i, at Hjemmene lidt efter lidt har givet den irreligiøse Livsopfattelse Raaderum, saaledes at Børnene vokser op uden at staa overfor nogen personlig, aldeles afgjort bestemmende, religiøs-moralsk Livsopfattelse, vi er naturligvis overbeviste om, at Hovedmidlet mod de uheldige Forhold er en Styrkelse af det religiøse, moralske Liv i vort Folk, en Befættelse derfor ogsaa af den kristelige Kirkes og Kulturs Indflydelse. Men vi mener ogsaa, at den væsentligste Grund til de uheldige Forhold herhjemme hænger sammen med, at Skolen i stedse stigende Grad hos os lægger an paa blot at være en Oplysningsanstalt, hvorimod det karakterdannende, moraldannende Moment i Pædagogikken mere og mere skydes til Side. Og afgjort mener vi, at en Hovedpart af Skylden ligger i den moderne Litteratur og dens Indflydelse, i visse Forlystelsesanstalter og Biografteatre, i den idéforladte Skuespil-kunst, som man ofte ser i vore Dage, og i en Række daarlige Forlystelser. Dertil kommer endelig den sørgelige Indflydelse fra Krigstiden, ogsaa udenlands fra. Man kan saaledes vel forstaa, hvad Aarsagen er til den Nød, der i Øjeblikket er, og vi mener ogsaa, at der paa disse forskellige

Omraader, jeg her har peget paa, kunde findes Midler, der kunde modarbejde denne Nedgang.

Lovgivningsmagt og Administration behøver ikke at give op og henvise Sagen alene til Hjemmenes Indflydelse; der kunde gribes stærkere ind mod Halv- og Helprostitution og mod Forlystelser, som frister til Forvildelser af denne Art. Jeg kan i denne Sammenhæng minde om, hvorledes der i Øjeblikket er en stærk Bevægelse fremme i Gentofte og Lyngby Kommuner for at komme det uhyggelige Liv paa Dyrehavsbakken til Livs og den Indflydelse, som navnlig sidste Aar viste sig i saa sørgelig Grad at udgaa derfra. Det er mit Haab, at Regeringen ikke vil overlade disse Bestræbelser til sig selv, men tage et energisk Arbejde op i saa Henseende. Der kan ogsaa gribes ind paa anden Maade; der kan gribes ind gennem Skolen, idet man i stærkere Grad der fremhæver det moralsk-religiøse Princip.

Jeg har imidlertid intet Svar faaet fra nogen af de Ministre, fra hvem man kunde have ventet et Svar, hverken fra Kirkeministeren, Undervisningsministeren eller Justitsministeren. Men intet Svar er naturligvis ogsaa i denne Sammenhæng et Svar, og jeg er overbevist om, at store Kredse i vort Land vil lægge Mærke til, at der, naar et saadant Spørgsmaal drages frem, ikke lyder noget Svar fra Regeringen.

Imidlertid maa jeg indrømme, at jeg har faaet en Slags Svar, ganske vist fra en Side, hvor jeg ikke ventede Svar; det kom fra den højtærede Finansminister, skønt jeg ikke i mindste Maade har henpeget paa noget, der i særlig Grad, i Form af Krav paa Bevillinger, kunde berøre Finansministerens Interesser. Svarrets Indhold har imidlertid ikke i nogen Henseende forbavset mig, da den højtærede Finansminister er en kendt Mand i vort Aandsliv, baade som Forfatter og som tidligere Redaktør af det Blad, der i sine forhenværende Velmagtsdage betegnede sig selv som Organet for den højeste Oplysning. Dette Blad tilkendegav den Gang tilstrækkeligt sin Foragt for den kristne Tro og Moral og kæmpede af al Magt for — saa vidt jeg erindrer, er det den højtærede Finansminister, der selv har brugt det Udtryk — at holde Moralen flydende. (*Finansministeren* [Brandes]: Jeg har aldrig brugt det Udtryk!). Om Forladelse, det er i alt Fald brugt i „Politiken“ og har spillet en meget stor Rolle i Debatten. „Politiken“s Stilling bidrog i høj Grad til